

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci exekúcie oprávnenej **S.**, so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **Z., a.s.**, so sídlom v P., IČO: X., o vymoženie 477 064,89 € (14 372 057 Sk), vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 1 Er 2175/1997, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 27. mája 2009, sp. zn. 5 CoE 66/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 27. mája 2009, sp. zn. 5 CoE 66/2009 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Na návrh oprávnenej a na podklade Výkazu nedoplatkov poistného č. X. z 11. augusta 1997 sa začalo exekučné konanie pre vymoženie peňažného plnenia vo výške 477 064,89 € (14 372 057 Sk) od povinného. Okresný súd Považská Bystrica poverením č. 5306 002162 z 10. novembra 1997 poveril vymožením vyššie uvedeného peňažného plnenia súdneho exekútora JUDr. J..

Okresný súd Považská Bystrica uznesením zo 4. marca 2009, č.k. 1 Er 2175/1997-15 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zároveň zastavil a uložil oprávnenej povinnosť zaplatiť poverenému súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 4 364,22 Sk. Predmetné uznesenie bolo oprávnenej doručené 16. marca 2009.

Okresný súd Považská Bystrica opravným uznesením z 23. marca 2009, č.k. 1 Er 2175/1997-20 opravil vo výroku vyššie uvedeného uznesenia označenie meny, v ktorej má oprávnená zaplatiť trovy exekúcie, a to tak, že oprávnená je povinná zaplatiť trovy

exekúcie vo výške 4 364,22 € (Eur, pred opravou Slovenských korún). Opravné uznesenie bolo oprávnenej doručené 3. apríla 2009.

Odvolaním podaným na poštovú prepravu 20. apríla 2009 napadla oprávnená uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica zo 4. marca 2009, č.k. 1 Er 2175/1997-15, ktoré bolo v časti výroku o trovách exekúcie opravené uznesením z 23. marca 2009, č.k. 1 Er 2175/1997-20.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 27. mája 2009, sp. zn. 5 CoE 66/2009 odvolanie oprávnenej odmietol ako oneskorene podané. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolanie bez vecného prejednanja odmietol ako oneskorene podané z toho dôvodu, že oprávnenej márne uplynula lehota na podanie odvolania, plynúca od 17. marca 2009 do utorka 31. marca 2009, nakoľko oprávnená podala odvolanie na poštovú prepravu až dňa 20. apríla 2009. Na závere o oneskorení podaní odvolania podľa odvolacieho súdu nemení nič ani skutočnosť, že súd prvého stupňa opravil výrok o trovách exekúcie v označení meny, v ktorej má oprávnená zaplatiť trovy exekúcie, pretože podľa § 204 ods. 1 veta druhá O.s.p. oprávnenej začala po doručení opravného uznesenia znovu plynúť lehota na podanie odvolania len v rozsahu určenia meny trov exekúcie a nie pokiaľ ide o samotnú výšku trov exekúcie.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie z dôvodu, že jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 psím. f/ O.s.p.), a to tým, že odvolací súd nesprávne odmietol ňou podané odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), prostredníctvom zamestnanca s právnickým vzdelaním (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), preskúmal či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je dôvodné.

Z ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že dovolanie nie je prípustné proti každému právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ale len proti tomu rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok pripúšťa zákon. Vzhľadom na to, že

predmetom dovolania je rozhodnutie odvolacieho súdu vydané vo forme uznesenia, podmienky prípustnosti dovolania treba posúdiť najmä podľa ustanovení § 237 a § 239 O.s.p.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 239 O.s.p., preto prípustnosť dovolania dovolateľky z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolateľka nenamietala a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Z týchto ustanovení preto prípustnosť dovolania oprávnenej nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na skutočnosť, že dovolateľka namietala existenciu vady podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., dovolací súd sa osobitne zaoberal otázkou, či postupom odvolacieho súdu nebola oprávnenej odňatá možnosť konať pred súdom.

Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., je vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní odnímajúci účastníkovi možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O takúto vadu ide aj vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), hoci podmienky pre tento postup neboli

splnené. Oprávnená v dovolaní uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a tvrdila, že v konaní došlo k uvedenej vade.

Podľa § 204 ods.1 veta druhá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota na podanie odvolania plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Z vyššie citovaného ustanovenia teda vyplýva, že po vydaní opravného uznesenia začína účastníkom plynúť nová lehota na podanie odvolania v rozsahu, v akom bola vykonaná oprava. Účelom tejto zákonnej úpravy je poskytnúť možnosť odvolania tomu účastníkovi, ktorý sa neodvolal proti pôvodnému zneniu výroku rozhodnutia, nakoľko s týmto pôvodným znením výroku rozhodnutia bol spokojný (obdobne R 57/1969). Zákon zároveň určuje, že lehota na podanie odvolania znovu začne plynúť len v rozsahu, v akom bola oprava vykonaná.

V danom prípade prvostupňový súd uložil dovolateľke uznesením zo 4. marca 2009, č.k. 1 Er 2175/1997-15 povinnosť zaplatiť trovy exekúcie súdneho exekútora vo výške 4 364,22 Sk, opravným uznesením z 23. marca 2009, č.k. 1 Er 2175/1997-20 zmenil túto povinnosť v časti určenia meny, v ktorej má dovolateľka povinnosť určenú sumu zaplatiť, a to na 4 364,22 Eur. Uvedená oprava ale nie je iba opravou v určení meny, v ktorej má dovolateľka zaplatiť trovy exekúcie, ale je aj zmenou s reálnym dopadom na výšku trov exekúcie, pretože kým podľa pôvodného uznesenia dovolateľka mala povinnosť zaplatiť sumu 4 364,22 Sk, tak po doručení opravného uznesenia bola dovolateľke zmenou určenia meny (4 364,21 Eur) už uložená povinnosť zaplatiť 131 476,49 Sk (pri prepočte konverzným kurzom 30,1260). Preto dovolateľke začala plynúť nová 15 dňová lehota na podanie odvolania v rozsahu, v akom bola oprava vykonaná (§ 204 ods. 1 veta druhá O.s.p.), v danom prípade teda aj v otázke výšky trov exekúcie, pretože, ako už bolo uvedené vyššie, oprava vykonaná opravným uznesením mala dopad nielen na určenie meny ale aj na určenie samotnej výšky trov exekúcie. Ak teda odvolací súd odmietol odvolanie oprávnenej ako oneskorene podané bez vecného prejednanja jej odvolacích dôvodov proti zmenenej výške trov exekúcie súdneho exekútora uvedených inak vo včas podanom odvolaní, svojím postupom jej odňal možnosť realizovať právo na preskúmanie rozhodnutia odvolacím súdom a zaťažil svoje rozhodnutie vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Uvedená procesná vada zakladá prípustnosť dovolania a je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. mája 2010

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková